

AALLOTAR HAAPASAARI

DIONYSIA

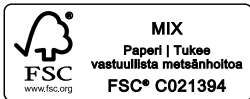
Aallotar Haapasaari

DIONYSIA

Kosketus, jota etsin ja myin

*KOSMOS

Teos on omaelämäkerrallinen ja perustuu todellisiin tapahtumiin. Suurin osa nimistä, paikoista ja erityisesti asiakkaisiin liittyvistä tunnistettavista yksityiskohdista on muutettu ihmisten yksityisyyden suojaamiseksi. Joidenkin tilanteiden ajankohtaa on mukautettu sopimaan paremmin kerronnan etenemiseen.

© Aallotar Haapasaari ja Kosmos 2024

ISBN 9789523522862

Kansi: Alessandra Bernard

***KOSMOS**

Painettu EU:ssa

Sisällysluettelo

INTRO: Tervetuloa seksimatkallesi!	7

I ETSIN

Yhtenä aamuna	13
Sitä kaikkein pyhintä	15
Uudet aakkoset	20
Kömpelö ja nolo	24
Nuoruuteni poikapohdinnat	31
Toivoton eskari-ihastus	35
Eka kerta on aina nolo	38
Kolme näkökulmaa kertakäyttömukeihin	43
Matkalla vapauteen	53
Puhdas sielu, syntiset toiveet	60
Sylinkaipuu	65

II MYIN

Piiskaa ja havuja	69
Erilainen opiskelijaelämä	73
Neuvottelua ja liikennevaloja	80
Dominoinnin jälkihoito	85
Miten sanoa »pillu»	89
Matka jatkuu strippariksi	92
Privaattiesitys (ei seksiä)	97
Strippaajana erilaisille asiakkaille	110
Strippaaminen muutti minua	116
Ei aivan tavallista hierontaa	119
Ihastuin asiakkaaseen	126

Maailmanlopun luksusta	129
Tein kuitenkin huorin	136
Täysihoito	139
Likainen kansalainen(ko)?	144
Huorarkia	150
Jäähvyäiset strippiklubille	153
Vain kyllä tarkoittaa kyllä	156
Treffit hostellilaivassa	160
Miljoona tapaa harrastaa seksiä	162
Pyhää iloa seksiklubilla	167
Seksityön epäkohdat	174
Seksi ei ole suoritus	180
Mitä minä haluan	183
Muutama sana rakkaudesta	186
Seksin myymisen ammattilainen	190
Hoivaa ja kosketusta	195
Tunnehoitoa miehille	204

III LÖYSIN

Nyt minä tiedän	211
Elämänmittainen matka	216
Kiitokset	218
Lähteet	219

INTRO

Tervetuloa seksimatkallemme!

Hyvää huomenta Suomen kansa! Suuri haaveeni on, että saan kertoa tämän tarinan teille juuri sillä hetkellä, kun olette heränneet ja juotte aamukahvia kaikessa rauhassa. Ehkä nautitte sitä Arabian kiiltävänpuhtaista kupeista, ehkä käsintehtyistä keramiikkamukeista. On kaunis aamu. Ehkä nimenomaan sunnuntain aamuaurinko paistaa valoisaan keittiöönne, ehkä paahtoleipä rasahtaa suussanne, pieni jyvä tipahtaa kiiltelevälle keittiönpöydälle appelsiinimehun viereen. Vaan tutun ja turvallisen aamulehden sijaan avaattekin tämän vieraan ja vaikeasti nieltävän, vaaleanpunaisen tervehdyksen.

Tai ehkä heräätte raukeasti puolenpäivän tienoilla, sillä yöllä olette olleet nauttimassa ties mistä huveista ja iloista. Kömmitte hakemaan jääkaapista eiliseltä yli jääneen, uskomattoman hyvän pizzan puolikkaan ja mehutölkin. Haaveilen, että avaatte mehutölkin ja samaan aikaan yllättävä aurinko osuu ikkunasta suoraan vaaleanpunaisen kirjan kanteen. Niinpä tartuttekin Instagramin sijaan kirjaan. Pizza maistuu kylmänäkin hyvältä, *thank god*, eilisyön kosketus tuntuu yhä ihollanne, ja mietitte, mitä Dionysia tarkoittaa.

Siihen sunnuntaiseen keittiöön minä ilmaannun kertomaan likaisen puhtoisen tarinani siitä, miten ihanaa on olla lutka, lortto ja hellän herttainen huora. Sanat osuvat silmiinne paperilta, jolla aurinko läikehtii. Mieltä kutittaa ja joissain aamupalapöydissä ehkä vähän hirvittääkin. Appelsiinimehu jää juomatta, mutta sen sijaan jotain aivan muuta ravitsevaa kulkeutuu elimistöönne, ja se jokin muistuttaa olemassaolostaan vielä vuosia myöhemmin.

Uuden informaation vastaanottaminen ei tietenkään aina ole helppoa.

»Minä en tosiaan ymmärrä, miten kukaan voi alentua seksibisnekseen! En katsoisi sekuntiakaan, jos oma tyttäreni päätyisi jonnekin klubille alastomana hillumaan», pohtii kirjaan tarttunut mies, jonka mielestä seksuaalisesti avoin nainen on jotenkin vieras ja pelottava. Hän ajattelee, että naisen ei kuulu olla seksuaalisesti innokas, vaan siveellinen, nätti ja viehättävä – ja joskus silloin tällöin *antaa* seksiä, miehen toiveiden mukaan tietysti. Silti hän itse saattaa silloin tällöin työmatkoilla etsiä itselleen strippikubeilta seuraa. Kaksinaismoralistista? Niinpä.

Yhtä lailla myös monet naiset suhtautuvat seksityöhön varauksella. Naisten keskinäinen vertailu ja siihen kytkeytyvä kateus ja sisäistetty misogynia voivat toisinaan purkautua jopa vihana. »Mitä tasa-arvoa se muka on, että nainen on pelkkä panoreikä? Sellainen pilaa koko naisen», valittelee hän, jonka mielestä seksinmyyjä on likainen lortto ja hölmö huora, jota miehet alistavat ja joka ei kunnioita edes itse itseään. (Hän ei ole tosin tainnut kuulla, että mieskin voi myydä seksiä.) »Likaisia naisia en hyväksy tuttavapiiriini lainkaan», hän lisää vielä perään.

Kenties seksiä myyvät tosiaan ovat monien mielikuviissa sellaisia, jotka nyhväävät korkokengissään pimeillä kaduilla muiden »likaisten» ja hämärien ihmisten kanssa. Ehkä he viihtyvät huumeidenkäyttäjien, yhteiskunnasta syrjäytyneiden ja muiden rikollisten seurassa. He ovat sivistymättömiä ja tyhmiä, ja heillä

tuskin on edes muuta mahdollisuutta tai järkevää tekemistä kuin lojua miesten seuralaisina seksiä harrastaen.

Usein ennakkoluuloisiin asenteisiin törmää etenkin vanhemman väestön seurassa, mutta kyllä nuoretkin osaavat olla umpimielisiä ja ajatella: »Whaat, mä en kyl ite vois myydä itseäni. Siis joo sillee siisti et joku uskaltaa, mut mä ite en todellakaa haluaisi vaan olla toisten kiiman kohteena, tulee tosi ällö olo, kun kelaan sitä.»

Mutta tässä ei nyt kukaan myy *itseään*, vaan palveluita. Seksin myyminen on asiakaspalvelua, ja asiakaspalvelijalla on aina – hyvässä ja pahassa – jonkinlainen työrooli päällä. Kokonaista ihmistä ei siis kaupaksi saa paitsi orjuuttamisen ja ihmiskaupan tapauksessa, ja siitä ei tässä ole kyse. On tietysti tosi ok, jos ei halua työkseen tyydyttää toisten ihmisten seksintarpeita. Moni ei halua. Mutta en minäkään halua tehdä esimerkiksi insinöörin tai kirjanpitäjän töitä, enkä silti koe tarvetta korostaa sitä aina, kun elämässäni kohtaan kyseisessä ammatissa toimivia henkilöitä.

Ei siis hätää, lukijani! Teidän ei tarvitse miettiä, olisiko teistä tähän kaikkeen, mitä minä tulen seuraavaksi kertomaan. Sen kun vain otatte hyvän asennon ja nautitte matkasta. Voitte vaikka ajatella: »No kappas keppanaa, tällaisiakin asioita täällä maailmassa tapahtuu. Keitänpä lisää kahvia.»

Siispä hyvä Suomen kansa, ottakaa ihan chillisti vaan! Nyt lähdetään. Tahdon sanoa »ole hyvä» jo nyt. Ole hyvä! Tervetuloa seksimatkalle!

I
ETSIN

Yhtenä aamuna

stun Airbnb-huoneiston pehmoisen maton päällä juomassa kahvia alasti. Jalkani lepäävät matolla samaan tapaan kuin Kööpenhaminan merenneitopatsaalla, jos sillä olisi pyrstön tilalla kaksi jalkaa. Nojaan kehoani oikean kyynärpäni varaan ja pitelen toisessa kädessäni valkoista mukia. Luulen, että näky olisi aika puhutteleva, jos joku nyt sattuisi katsomaan. Ystäväni on pissalla ja huutelee vessasta jotain iloiseen sävyyn. Huudan takaisin, etten kuule.

Juon kahviani ja katselen, miten elokuinen tumma taivaansini kuulaa tiukasti kiinni vedettyjen kaihtimien pienistä rei'istä, joiden läpi ohut lanka kulkee. Ulkona on auringosta huolimatta kylmä. Olemme Pietarsaassa, jossa ilmeisesti aina tuulee.

»Niin että vois sille seuraavalle asiakkaalle laittaa herätyskellon soimaan, ettei se jää tänne lorvimaan yliaikaa, niin kuin se yksi eilen.» Ystäväni ja kollegani toistaa asiansa samalla, kun heittäytyy viereeni lattialle sylissään tukku viidenkymppin seteleitä.

»Ai nyt on taas aika hiplata rahoja?» naurahdan. Ystävälläni on kimpfakeikoillamme tapana fiilistellä ansaittuja käteisvaroja, ja se huvittaa minua. Ehkä minäkin tein niin joskus, mutta nykyään seteliniput eivät enää niin suuresti kiihota, kun ajattelen, miten iso osa rahasta kuluu vain laskuihin. Ovat setelit toki hauskoja väreineen ja kiiltävine kuvineen. Niinpä otamme itsestämme

kuvan, jossa alastomat kehomme sekoittuvat setelimeren ja beigeen, pehmoiseen mattoon.

Sitten seuraava asiakas koodaa, että on pian ovella. Keräämme rahat ripeästi takaisin purkkiin piiloon, laitamme tunnelmamuusiikkia soimaan, herätyskellon 40 minuutin päähän ja potkimme lattialle levinneet vaatekasat sohvan alle. Pukiessamme alushousuja jalkaan ovikello jo soi.

Kollegani avaa iloisena oven toistaiseksi tuntemattomalle henkilölle samalla, kun minä vielä tuherran huulipunani kanssa. »Moi, tervetuloa!» hän huudahtaa kädet avoimina halaukseen. Minä nyökkään heipaksi ja suljen huulipunan. Asiakkaan etsivä katse osuu omaani, ja hän hymyilee kuin olisi odottanut tätä hetkeä hartaasti. Ovi hänen takanaan sulkeutuu, ja siitä alkaa meidän ilomme.

Sitä kaikkein pyhintä

Sivistyneissä illanvietoissa ihmisillä on tapana tutustua toisiinsa kyselemällä, mitä kukin tekee työkseen. Vastaukset ovat useimmiten yhtä puisevia kuin juhlat, joissa kysymys esitetään. Yleensä paikalla on ainakin joku, joka opiskelee lääkäriksi, muutamat ovat jonkin sortin konsultteja, yksi on baarimikko, hänen vieressään istuu elektroniikkaliikkeen myyntipäällikkö, ja nurkassa puhelimeen puhuu mies, jolla on epämääräinen maahantuontifirma.

Oma ammattini ei sovi normiin. Olen työkseni suudellut ihmisten alastomia kehoja, upottanut sormeni heidän anaaliinsa, riisuutunut heidän syleissään ja laittanut heidät latkimaan vettä lattianrajaan asetetuista vesikipoista.

Kun tällaisissa juhlissa oma vuoroni koittaa, en välittäisi heti ensimmäiseksi kertoa työstäni vaan itsestäni. Tähän tapaan:

Olen Aallotar, 26-vuotias turkulainen. Olen utelias ja pohtivainen, aika kuplivainen nainen. Tutkiskelen mielelläni sosiaalisia tilanteita, luonnon kauneutta ja oikeudenmukaisuuden kysymyksiä. Pidän järvimaisemista, lukemisesta ja kirjoittamisesta sekä osuvista sanavalinnoista. Rakastan polveilevia keskusteluja sydämeni pohjasta ja innostun spontaaneista reissuista. Vuolas itku on minulle pyhää. En ole kovin hyvä maksamaan laskujani

ajoissa tai laittamaan puhtaita astioita tiskikoneesta kaappiin. Tylsät tekemiset väsyttävät minut tyystin.

Tällainen minä siis olen!

Mutta tietysti työ on osa identiteettiäni, ja siitä olen tässä kirjassa halunnut myös kirjoittaa. Sanotaan se siis suoraan: Työkseni ja ilokseni olen saanut tehdä kaikenlaista ihanaa – rahaa vastaan, tietysti. Olen erotiikka-alan palveluntarjoaja, horo, seksityöntekijä. Teen työtä, josta ei julkisesti oikein sovi puhua mutta joka silti kiinnostaa kaikkia. En paljasta ammattiani kaikissa juhlissa, koska en aina jaksa vastata kysymyksiin tai olla huomion keskipisteenä. Siispä useimmiten sanon opiskelevani suomen kieltä yliopistossa tai tekeväni »kaikenlaista duunia».

Mutta silloin kun kerron, juhlakansa hiljenee. Kukaan ei ensin uskalla sanoa mitään, ja huomio siirtyy seuraavaan vieraaseen. Kuitenkin esittelykierroksen päätyttyä seurapiiri on kimpussani kysymässä kiinnostuneina kaikkea, mitä heidän mieleensä pulpahtaa.

Varmasti lähes kautta aikain ihmisiä on kiinnostanut, millaiset henkilöt päätyvät omasta tahdostaan myymään seksiä ja seksipalveluja. Niin juhlissa kuin muuallakin tätien ja setien kanssa käydyissä keskusteluissa taivastellaan kerta toisensa jälkeen, että eikö tuo *intiimeimmän* vuorovaikutuksen myyminen hajota itseä psyykkisesti. Myös nuorempien ihmisten baarikeskusteluissa päädytään usein esittämään sama sängen omaperäinen kysymys: eikö ole alentavaa »myydä itseään» tuntemattomille?

Mutta onko seksi oikeasti intiimeintä, mitä ihmisten välillä voi olla?

Tällaisia elämän suuria kysymyksiä pohdiskellessani käännyin usein Instagram-seuraajieni puoleen. Instagramini on yksityinen muutaman sadan seuraajan tili, jossa monenlaiset ihmiset elämäni varrelta katselevat ja kommentoivat, kun minä rehellisesti ihmettelen, tutkiskelen ja itkeskelen kaikenlaisia asioita

arkeen ja seksielämään liittyen. Seuraajani ovat fiksumia porukkaa, minkä vuoksi ajattelin heidän osaavan auttaa minua vastaamaan kysymykseen siitä, mikä kaikki voisi olla intiimimpää kuin seksi. Tällaisia asioita he ehdottivat:

- toisen hoivaaminen silloin, kun hän on kipeä
- hoivatuksi tuleminen
- yhdessä piereskely
- herkkien asioiden, kuten kipeiden traumojen tai salaisuuksien, jakaminen
- aito kehuminen
- keskeneräisten tekstien näyttäminen toiselle
- syvällisten keskustelujen käyminen
- turvalliseen syliin käpertyminen
- kädestä pitäminen julkisella paikalla
- suuteleminen
- anteeksi pyytäminen
- yhdessä itkeminen
- rakkauden tunnustaminen.

Tällaiset tilanteet ovat intiimejä omilla kauniilla tavoillaan. Yhdistävänä tekijänä on, että niiden äärellä on kohdattu, aito, rehellinen olo, joka on jaettu jonkun turvalliselta tuntuvan ihmisen kanssa, oli tuo ihminen sitten tuttu tai tuntematon.

Seuraajieni ehdottamia intiimiyden muotoja voi toki yhdistää myös seksiin. Mutta onko seksi itsessään erityisesti listattuja tekoja intiimimpää? Onko intiimien asioiden välille ylipäätään mielekästä rakentaa hierarkioita?

Ajattelen, että seksi erilaisine muotoineen on vain yksi monista hauskoista, syvistä ja intiimeistä teoista, joita toisen ihmisen kanssa voi tehdä. Ei seksi välttämättä aina kerta kaikkiaan ole sen kummempaa kuin mikä tahansa muukaan inhimillinen tarve, kuten lepo, liikunta tai halu oppia uutta.

Vaikka edellä listatut intiimit tilanteet tapahtuvat usein tutun ihmisen kanssa, ajattelen, ettei näin ole pakko olla. Kuvittele mielessäsi vaikka tunnelmaltaan rennot illanistujaiset – sellaiset, joissa keskustelu on siirtynyt työtä syvällisempiin asioihin. Viereissäsi mukavalla sohvalla istuu kiinnostavalta vaikuttava ihminen, johon olet juuri tutustunut. Alatte jutella hänen mieltään vaivaavasta asiasta, ja vähitellen keskustelu laajenee sinunkin elämäsi. Ajaudutte keskustelun pyörteeseen. Kellon lähestyessä yhtätoista uuden tuttavasi on kuitenkin lähdeittävä ruokkimaan koiraansa. Halaatte ja hyvästelette. Ette välttämättä tapaa enää koskaan, mutta tunnet, että olette juuri siinä hetkessä löytäneet yhteyden toisiinne.

Herkkiä asioita voi siis jakaa myös täysin tuntemattoman kanssa, kehua voi satunnaista ohikulkijaakin. Se voi olla todella intiimiä ja usein onkin!

Intiimiyttä ilmenee monenlaisissa olosuhteissa, eivätkä kaikki koe seksiä sen henkilökohtaisemmaksi kuin syvällistä keskustelua. Yleisellä tasolla seksiä kuitenkin pidetään kulttuurissamme korostuneen intiiminä toimintana, eikä sitä siksi ole haluttu sekoittaa taloudellisen vaihdannan piiriin. On ajateltu, että seksityössä kulttuurinen intiimin raja ylittyy, ja että sellainen tarvelee niin ostajan kuin myyjän. Muun muassa siksi seksimyyjiä on halveksittu syvästi ja pidetty yhteiskunnan pohjasakkana.

Minä olen seksityöntekijä, enkä koe olevani sen pahemmin tärveltynyt kuin pohjasakkaakaan. Tämän kirjan tapahtumat käsittelevät omaa seksimatkaani ja siihen liittyviä tapahtumia: seksuaalisuuteen heräämistä ja myöhemmin siirtymistä seksityön pariin. Matka alkaa lapsuudesta, vaikken silloin vielä pitänytään itseäni seksuaalisena olentona, ja kulkee kouluvuosien kautta 2020-luvun alkuun ja aina tähän päivään saakka, elämäni parikymppisenä seksityöntekijänä.

Toivon, että te, lukijani, keitä ikinä olettekin, luette kirjani loppuun ennen kuin vedätte liian aikaisia johtopäätöksiä. Ammatistani huolimatta olen ihan kunnollinen kansalainen! Katsokaa ja nähkää.

Uudet aakkoset

Joulukuussa 2020 vietin paljon aikaa ystäväni kanssa, jotka intoilivat kinkyilystä ja hyvistä »sessioista» eli kinkyistä leikki- tai seksihetkistä. He puhuivat kaulapannoista, tukistamisesta, nöyryytetyksi tulemisen iloista sekä mustelmista ja naarmuista, joita ihoon jäi syistä, joita en vielä uskaltanut edes arvailla. Kuuntelin ystäväni juttuja kauhuissani ja kiinnostuneena.

Vaikka maailma, josta ystäväni kertoivat, oli minulle tyystin vieras, en oikein uskaltanut näyttää hämmennystäni heille. Eräänkin ystäväni luona esitin olevani ihan *fine*, vaikka hänen seinällään roikkui köysiä ja piiskoja. Todellisuudessa tunsin oloni niiden takia aina varsin vaivaantuneeksi. Pitäisikö minun kommentoida välineitä jotenkin? Ovatko ne pelkkiä koristeita vai oikeita käyttöesineitä – ja jos kyse oli viimeksi mainitusta, käyttikö joku niitä ystäväni? Halusiko hän, että katselen niitä, vai pitäisikö minun mieluummin kääntää katseeni pois ja olla kuin en huomaisikaan? Tuntui pelottavalta ajatukselta, että häntä mahdollisesti piiskataan – sen nimittäin olin ymmärtänyt, että hän nautti kivusta. Mutta miksi? Miksi joku haluaa tulla satutetuksi?

Kerran rohkaistuini vaivaantumiselteni ja kysyin asiaa suoraan. Seisoin ystäväni puutalon pikkuisessa keittiössä höyryävä

kaakaomuki turvanani. Keräsin hetken rohkeuttani, ja sitten sain sanotuksi: »Miksi sä haluat... tulla piiskatuksi?»

Ystäväni jatkoi oman kaakaonsa keittämistä mitenkään häkeltymättä kysymyksestäni, aivan kuin keskustelisimme täysin arkisista askareista. Hän sanoi: »Kai siinä on jotain turvallista ja toisaalta kiihottavaa jännitystä samaan aikaan.»

Jäin hörppimään kaakaotani mietteliäänä. Tiesin, että halutesani ystäväni purkaisi asiaansa vielä lisää, mutta en kehdannut kysyä enempää. Asiasta puhuminen sai ajatukseni harhailemaan, ja aivoni alkoivat kehittää mielikuvia, joissa minua piiskattiin. Mietin, tuntuisiko se minustakin turvalliselta ja kiihottavalta. Voisiko se olla kivaa?

Kun olimme menossa saunaan, ystäväni kysyi, oliko minulla itselläni joitain kinkyjä haluja. Menin hämilleni. Minullako? Ei kai! Mitä ne edes voisivat olla? Mitä muita kinkyjä juttuja ylipäätään oli olemassa kuin piiskaaminen ja köysissä hilluminen?

Pian keskustelumme jälkeen minun oli pakko ottaa selvää, mitä kaikkea kinkyily ja BDSM pitävät sisällään. Kahuissani mutta päättäväisenä lampsin Turun pääkirjaston seksologiahyllyn eteen. Nappasin hyllystä syntisen hurjalta vaikuttavan opuksen, Tiia ja Jouni Forsströmin kirjoittaman *BDSM-aapisen*. Oikeasti *BDSM-aapinen* on aika kesy kirja – sen voisi kirjan takakansitekstin mukaan antaa luettavaksi vaikka teinille – mutta vielä tuolloin siinä oli itselleni jotain uhkaavaa. Kirjan kansi on synkkä ja musta, ja sen kuvassa kirjailijat seisovat eroottisesti poseeraten: Jouni takana Tiiaa käsivarsiensa välissä syleillen, molemmilla tuiman opettavainen ja pornahtava katse silmissään. Jouni pitelee sormissaan karttakeppiä. Epäilin, että hän voisi lyödä sillä vähintään pöydän reunaa, mutta aivan varmasti jotain muutakin. Tällaistako minä aikoisin tosissani lukea, ehdin ajatella ennen kuin jalkani jo suuntasivat reippaasti lainauspisteelle. Asetellessani kirjaa laukuuni toivoin, ettei kukaan kiinnittäisi minuun mitään huomiota.

Häpesin kirjan pitämistä sänkyäni vieressä ja piilotin sen aina kun joku tuli luokseni käymään. Häpesin sitä, että olin tällaisten asioiden kanssa näin läheisesti tekemisissä. Tämä maailma ei kuulunut minulle kuin korkeintaan *Fifty Shades of Grey* -leffan kautta, jota katsoimme kaverini kanssa joskus kauan sitten vähän läpällä. Ja sekin oli enää pelkkä kaukainen muisto.

Kirja alkaa runolla:

*Jännittääkö? Se kuuluu asiaan. Kaikkia jännittää
ensimmäinen kerta. Useimpia jännittää sadaskin kerta.
Olisi erikoista, jos sinua ei jännittäisi ollenkaan.*

Tule. Anna kätesi niin mennään yläkertaan.

Oletpa suloinen. Ota vaatteet pois.

Viikkaa ne kauniisti penkille.

Hyvä.

Tule lähemmäs.

Käänny ympäri.

Oi miten houkuttelevat pakarat.

*No niin, käänny ja polvistu eteeni. Sidon nyt sinun
silmäsi, niin voit keskittyä muihin aisteihin.*

Muistatko turvasanasi?

Luin rivit kiihkeän innostuksen vallassa ja voi, minua kiihotti heti. Ja vielä monta kertaa myöhemmin.

BDSM-aapinen jäljittelee tavanomaisen aakkoskirjan rakennetta, mutta auton, biojätteen ja cd-levyn sijasta se antaa avaimet toisenlaiseen maailmaan: A niin kuin *adult baby*, alistuminen ja anaali, B niin kuin *bondage* ja *bottom* ja C niin kuin CBT eli *cock & ball torture*, vain muutamia sanoja mainitakseni. Kävin läpi teoksen aakkosia häpeän ja jännityksen kiihkössä möyhien. Tuntui kuin olisin ollut lapsi, joka on leikkimässä todella seksuaalisia

***Konttaan, laulan, kiemurtelen ja flirttailen.
Ja kun sopiva hetki koittaa, isken hevosraipalla
kovaa lattiaan. Jokainen salissa oleva kääntää
katseensa minuun ja tunnen, että minulla on hallussani
kaikki seksuaalinen voima, mitä kuvitella saattaa.***

Dionysia on omakohtainen seksityöläisen elämästä kertova teos, joka johdattaa lukijan päähenkilön matkassa strippiklubeilta kirjastoon ja hierontapöydiltä eläkeläismiehen kahleita kilisevään kotiin.

Kirja on häpeilemätön kuvaus seksityön arjesta iloineen ja suruineen. Samalla se on kertomus seksiin heräämisestä – siitä oivalluksesta, että olemme kaikki omalla tavallamme perversejä, ja seksi todellakin on muutakin kuin pelkkää panemista.

Aallotar Haapasaaari on turkulainen seksityöntekijä, joka on opiskellut suomen kieltä ja kirjoittamista Turun yliopistossa. *Dionysia* on hänen esikoisteoksensa.

ISBN 978-952-352-286-2

9 789523 522862

*KOSMOS

99.1

Kansi: Alessandra Bernard